

u neposrednoj blizini slušateljstva; da spomenem i načelo *zornosti*, tj. da propovijedi budu upadljive, vizelno predočljive kao da slušaoci gledaju neki vidljivi predmet i nastoje misaono ponirati u shvaćanje unutarnje biti predmeta o kojem se govori itd.

Čemu ovo nabranjanje? Kristovo propovijedanje ostat će uvijek model izvrsnog didaktičara, jer u njegovim se nastupima otkrivaju svi ti zakoni, a iznad svega zračenje njezove božansko-čovječe naravi. Krist je »navješćivao Riječ onako kako su je mogli razumjeti... bez usporedaba nije govorio, a nasamo je sve tumačio svojim učenicima« (Mk 4, 33—34).

J. K.

Vjekoslav Grmić: *MALI TEOLOŠKI SLOVAR* (rječnik) — Izdanje Mohorjeve družbe u Celju, rubrika: Teološki priručnici, 1.

Pisac nam u skoro stotinu i deveset termina na već uobičajen (klasični) način donosi terminologiju s područja bogoslovne znanosti. U tom je smislu u odnosu na razvitak teološke znanosti donio i danas više upotrebljavane nazive. Posve ispravno i pohvalno.

Ako bismo ovaj Mali teološki slovar (rječnik) usporedili sa slovenskim isto tako malim »Filozofskim slovarom« Aleša Ušeničnika, morali bismo reći da je Ušeničnikov slovar s obzirom na broj termina velik prema Grmićevom slovaru, rječniku. No Grmićev je velik s obzirom na tumačenje nekih termina u odnosu na Ušeničnikov. Uzmimo: agnosticizam, askeza, tradicionalizam. U tom je smislu sigurno Grmićev slovar potpuniji i dotjeraniji.

No čini mi se da bi i u »Mali teološki slovar« morali učiti termini kao što su »teistički egzistencijalizam«, jer je taj termin usko povezan s pojmom »nove teologije«, koju bi u našem vremenu bilo dobro osvijetliti.

Istina, sam metodički pristup može biti različit, tako da eventualna drugačija mišljenja mogu biti prihvaćena, ali i ne moraju.

Držim da je dobro upozorenje koje autor daje uz određene termine, riječi s obzirom na njihovo podrijetlo, etimologiju, no preostaje pitanje: ne bi li bio bolji metodički pristup koji bi to proveo kod svake strane riječi? Svakako je Grmićev »Mali teološki slovar za slovensko jezično područje potreban, preporučljiv i nadasve hvalevrijedan.

No još nešto: Poučen osobnim iskustvom od prije dvije godine *savim bi obratno rekao od autora* »Malog teološkog slovara« za hrvatsko jezično područje: svakom zanimaliku na hrvatskom jezičnom području preporučam Grmićev »Mali teološki slovar«, jer toliko sigurno zna slovenski da mu može dobro poslužiti!

J. Kribl

NOVI ZAVET. Preveo dr Emilijan Čarnić. Izdalo Biblijsko društvo, Beograd 1973.

Biblijsko društvo u Beogradu lanske je godine pravoslavnu Crkvu u Srbiji obogatilo novim prijevodom Svetog pisma Novog zavjeta na srpski jezik u jednom svesku s kožnim i plastičnim uvezom, džepnog formata. Ovaj je prijevod Novoga zavjeta učinio dr Emilijan Čarnić koji se već godinama bavi prevođenjem Novoga zavjeta iz grčkog originala na srpski jezik. Dr Emilijan Čarnić je profesor biblijskih znanosti Novoga zavjeta na Pravoslavnom teološkom fakultetu u Beogradu i đakon Srpske pravoslavne Crkve. Plodove njegova prevodilačkog rada na tekstovima Evangelija vidjeli smo već pretprešte godine, to jest 1972, kad je Biblijsko društvo u Beogradu izdalo četiri sveštičića Evangelije u Čarnićevu prijevodu: 1) Evangeliye po Mateju (stranica 66), 2) Evangeliye po Marku (stranica 41), 3) Evangeliye po Luki (stranica 71) i 4) Evangeliye po Jovanu (stranica 57). To su sveštičići malog džepnog formata, vrlo prikladni za putovanje.

Dr Emilijan Čarnić latio se vrlo teškog posla. Htio je dati srpskom narodu novi, suvremeniji i lako razumljivi prijevod novozavjetnih spisa.